

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 798/2508

นายเจตน์ วงษ์เที่ยง โจทก์ นางประภา สภาพการณ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 537, ป.พ.พ. มาตรา 548, ป.พ.พ. มาตรา 550, ป.พ.พ. มาตรา 572, ป.วิ.พ. มาตรา 94, (ข) พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. 2473 มาตรา 27

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อสัญญาเช่าซื้อไม่มีข้อความว่าให้จำเลยออกเงินทดรองค่าซ่อมรถที่จำเลยเช่าซื้อมาจากโจทก์ แทนโจทก์ไปก่อนเช่นนี้ จำเลยจะนำสืบถึงข้อตกลงนี้ซึ่งนอกเหนือจากที่ปรากฏในสัญญาที่ กฎหมายบังคับว่าต้องทำเป็นหนังสือไม่ได้เป็นการสืบเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสาร โจทก์ฟ้องว่า จำเลยผิดสัญญาโดยไม่ชำระเงินค่าเช่าซื้อรถยนต์ประเภทโดยสารรับจ้าง จำเลยต่อสู้ ว่า ได้มอบเงินให้โจทก์ไปต่อใบอนุญาตแล้วโจทก์ไม่ต่อให้จึงไม่อาจใช้รถออกวิ่งรับคนโดยสารได้ ตามวัตถุประสงค์ที่เช่าซื้อกันมา ดังนี้ แม้ในสัญญาเช่าซื้อไม่มีข้อความว่าโจทก์จะต้องต่อ ใบอนุญาตรถยนต์ให้จำเลยจำเลยก็นำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวมาข้างต้นได้ ไม่ใช่เรื่องนำสืบเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสาร

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยผิดสัญญาโดยไม่ชำระเงินค่าเช่าซื้อรถยนต์ประเภทโดยสารรับจ้าง ขอให้จำเลย ส่งรถยนต์คืน จำเลยต่อสู้ว่า โจทก์ขอให้จำเลยออกเงินทดรองค่าซ่อมรถค่าต่อใบอนุญาตให้โจทก์ ไปแล้ว โจทก์ยังไม่ยอมหักเงินค่าซ่อมรถและไม่ยอมต่อใบอนุญาตให้จำเลย จำเลยไม่อาจนำรถออก วิ่งรับคนโดยสารได้ตามวัตถุประสงค์ที่เช่ากันมา อันเป็นความผิดของโจทก์ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้แล้ว ให้งดสืบพยานโจทก์จำเลยพิพากษาให้จำเลยส่งคืนรถยนต์ ที่เช่าซื้อให้โจทก์ จำเลยอุทธรณ์ขอให้สืบพยานโจทก์จำเลยแล้วพิพากษาใหม่ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นสืบพยานในประเด็นข้อต่อสู้ของจำเลยที่ว่าโจทก์ ไม่ยอมต่อใบอนุญาตให้จำเลยได้ใช้รถยนต์ที่เช่าซื้อเสียก่อน แล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี โจทก์ จำเลยฎีกา จำเลยฎีกาว่าข้อตกลงที่ให้จำเลยออกเงินทดรองค่าซ่อมรถแทนโจทก์ไปก่อน นั้น เป็นการนำสืบถึงที่มาของการทำสัญญาฉบับนี้ หาใช่เป็นการสืบแก้ไขสัญญาจึงไม่ต้องห้าม ศาลฎีกาเห็นว่า สัญญาเช่าซื้อไม่ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ทั้งไม่ได้ระบุว่าให้จำเลยซึ่งเป็นผู้เช่ามีอำนาจ หักเงินค่าซ่อมแซมจากเงินค่าเช่าซื้อที่ต้องชำระเป็นงวดนั้นได้จำเลยจะนำสืบถึงข้อตกลงนอกเหนือ ไปจากที่ปรากฏในสัญญาที่กฎหมายบังคับว่าต้องทำเป็นหนังสือไม่ได้ เป็นการสืบเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงข้อความในเอกสารต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 94(ข) และศาลฎีกาเห็นต่อไปว่า เงินค่าซ่อมแซมกับเงินค่าเช่าซื้อที่ต้องชำระเป็นงวดเป็นหนี้ คนละเรื่องกัน หากเจ้าของหรือผู้ให้เช่าไม่ชำระค่าซ่อมแซมให้ จำเลยก็ชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้อง เอาต่างหากได้ ไม่ใช่เป็นเหตุที่จำเลยจะยกขึ้นอ้างเพื่งดชำระหนี้ค่าเช่าซื้อตามงวดในสัญญาได้ ส่วนฎีกาโจทก์ที่ว่าสัญญาเช่าซื้อไม่มีข้อความว่าโจทก์จะต้องต่อใบอนุญาตรถให้จำเลย จำเลยไม่มี สิทธินำพยานสืบเพิ่มเติมสัญญาเช่าซื้อนั้นเห็นว่าทรัพย์สินที่เช่าเป็นรถยนต์ประเภทโดยสารรับจ้าง เมื่อคำนึงถึงหน้าที่ผู้ให้เช่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 548 ประกอบมาตรา 537 ที่ผู้ให้เช่าตกลงให้ผู้เช่าได้ใช้หรือได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่เช่าแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้ให้เช่า

มีหน้าที่ต้องส่งมอบดูแลทรัพย์สินที่ให้เช่าให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมแก่การที่จะใช้เพื่อประโยชน์ของผู้เช่า เมื่อจำเลยต่อสู้ว่าได้มอบเงินให้โจทก์ไปเพื่อต่อใบอนุญาตแล้ว โจทก์ไม่ต่อให้ทำให้จำเลยไม่อาจใช้รถออกวิ่งรับคนโดยสารได้ตามวัตถุประสงค์ที่เช่าซื้อกันมา ถ้าหากเป็นจริงจะฟังว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญายังไม่ได้จึงสมควรที่จะได้ฟังข้อเท็จจริงเสียก่อนไม่ใช่เรื่องนำสืบเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงข้อความในสัญญาเช่าซื้อ ที่ศาลอุทธรณ์ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการในประเด็นข้อนี้ต่อไปนั้นชอบแล้ว

พิพากษายืน

องค์คณะ

สวัสดี พานิชอัตรา · วิชัยนิตินาท · คร้าม สีวาระวิโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/798/2508>